

Lay me down

Ze vroeg: verander mij
in een kei. Of beter nog:
een prehistorisch ei.

Leg mij aan de rand van iets.
Spring niet meer met mij om.
Betekenen niets voor mij.

Leg me neer. Knip mijn tijd uit,
laat hem grazen in weiden,
laat hem uitrazen in steppen.

Waaie me niet uit. Haal me niet in.
Duik me niet op uit mezelf.
Wacht me onverdroten af.

Word met de dag mooier van mij.

Peter Theunynck

In het web

Onthoud, gij die hier binnentreedt:
dit is het rijk van de Spinnenvrouw,
weet dat ze hier haar kettingdraden

spant, dat zij met landelijke hand,
rentmeester van dit voorgeborchte,
de wereld in haar denkraam legt.

Uit de lotus in het water schept zij
vuur en aarde, met inslaggaren
weeft zij alle elementen aan elkaar.

Zo wakkert ze in maart je lente aan
met volle koffers klaver krijgt zij
je grijsgeslagen graskant aan de praat.

Daar slingert zich het slangekruid
al om de kuiten. Geen angst, haar
zevenblad geneest de dagelijkse pijn

[herinner hoe Gerardus plots zijn
jicht vergat en als de wind ging
lopen]. Het geurt in haar domein

naar oude rozen, naar schapen aan
de draad, naar goden die hun ziel
verkopen, naar wat nooit overgaat.

Peter Theunynck